

מסורת הש"ס

- (א) [לקמן סה. ע"א],
(ב) [גדרים לג. ז"ק נח.],
(ג) [ז"ל דמקבל],

הגהות הב"ח

[illegible]

מוסף תוספות

- לא דמסירת מפתח ארסאי.
ז' לך חזק יקני. תשי"א.
ולשחזוריך יקני. תשי"א.
ז' אדאור שאין בידו.
מפתח ארסאי יכנס בידדוק.
מוס' תשי"א: תשי"א.
מס' תשי"א: תשי"א.
דבריות חמץ ידדוק,
מאדירות.
בעלמא מני, לא חטיל.
חובה זו אלא על מי שספק
בידו לשלוח יתר חזון מי
שחשבת בידו. ז' אדאור
לשחזוריך נעולין בתחת
כדי לעלמא מני חטיל
אדם. תשי"א. ועין תשי"א.
ומפתח בידו ימני אדאור
קאמר בהורוק, ומתדור
(ומפתח) אין ארסאי ביד אדם
לפתוח בת שמיני חטיל
כשדור נעול בחזק. דמס'
יונה. ועין תשי"א. ז' עין
תשי"א.

חזקת הבתים פרק שלישי בבא בתרא

נג.

עין משפט
נר מצוה

רַבֵּנּוּ אַ מַיִי פֿאַר מַהֲלֵי
מַזְכִּירֵה הֲלֵי אַ סִמָּה
עֶשֶׂן פֿאַר טוֹשֵׁעֵי חִיָּמָה
קִבֵּץ סְפִיקָה: **ר**
רבֵּנּוּ אַ מַיִי פֿאַר מַהֲלֵי יֵא
טוֹשֵׁעֵי שֶׁס׳ מִדִּי עֵינִין
עֲשׂוֹר וְכִי: **ר**
גַּבֵּי אַ מַיִי שֶׁס׳ טוֹשֵׁעֵי שֶׁס׳
סְפִיקָה: **ר**
רבֵּב דַּ מַיִי שֶׁס׳ טוֹשֵׁעֵי שֶׁס׳
סְפִיקָה: **ר**
רבֵּב דַּ מַיִי שֶׁס׳ טוֹשֵׁעֵי שֶׁס׳
סְפִיקָה: **ר**
רבֵּר וַ מַיִי שֶׁס׳ הֲלֵי יֵי
טוֹשֵׁעֵי שֶׁס׳ סְפִיקָה: **ר**
רבֵּה דַ מַיִי פֿאַר מַהֲלֵי
זְכוּיֵה הִלְכָה וְסִמָּה שֶׁס׳
טוֹשֵׁעֵי שֶׁס׳ חִיָּמָה פֿאַר עֲרֵה
סִמָּה:

רבינו גרשום

[illegible]

ה"מ במזכר ומשכיר לחצירו דא"כא דמסר ליה לדיקני אצל צנכסי הגר
מאן מסר ליה לדיקני ואין נראה לר"י דזהויה אמר בפרק הפסח (ב"ק
דף ג' וס' ד"ה כיון) דלא קנה במסירת מפתח ולא מהני מסירת מפתח
אלא שלא יטעון לומר לו לך חוק וקני^א ודוקא גבי דיקני שמן הוא דתלי
במסירת מפתח דליקני משמע שפסחא צירו

שלא בפניו צריך למימר ליה לך חזק וקני
בעי רב מתנה היאך אמר שמואל מאי תבעי
ליה לאבא *השתא ומה מכר דקא יתיב ליה
וזוי אי א"ל לך חזק וקני אין אי לא לא מתנה
לא כל שכן ורב סבר ⁶מאן דיהיב מתנה בעין
יפה יתיב וכמה כל שהוא דשמואל דאמר
שמואל בגדר גדר והשלימו לעשרה יופרץ
פרצה כדי שיכנס ויצא בה הרי זו חזקה האי
גדר היכי דמי אילימא דמעיקרא לא הוו
סלקי לה והשתא נמי לא סלקי לה מאי עבד
ואלא דמעיקרא הוו סלקי לה והשתא לא
סלקי לה טובא עבד לא צריכא דמעיקרא
הוו סלקי לה ברווחא והשתא קא סלקי לה
ברוחא האי פרצה ה"ד אילימא דמעיקרא
הוו עיילי בה והשתא נמי עיילי בה מאי
עבד ואלא דמעיקרא לא הוו עיילי בה
והשתא קא עיילי בה טובא עבד לא צריכא
דמעיקרא הוו עיילי בה ברווחא והשתא
עיילי בה ברווחא א"ר אסי א"ר יוחנן נתן
צורר ותועיל נטל צורר ותועיל ה"ז חזקה
מאי נתן ומאי נטל אילימא נתן צורר וסבר
מאי מינה נטל צורר ואפיק מיא מינה האי
⁶מבריה ארי מנכסי חברו הוא אלא ינתן צורר
דצמד ⁶ לה מיא נטל צורר וארוח לה מיא
ואמר רב אסי א"ר יוחנן ישתי שדות ומצר
אחד ביניהן החזיק באחת מהן לקנותה קנאה
לקנות

אכל לא העמיד דלתות לא קנה צנעילה: (לעיל): **נעל** וגדר ופרץ
 ב' שהוא. פ"ה דל"ג צפניו משום דצנכסי הגר לא שייך לפניו
 ואינה קשיא דליכא למימר משום דנותן מתנה ואחין שחלקו נקט צפניו
 ומיהו ל"ג ליה דדייק בגמ' אצרייחא דרב שריבא צפניו אין שלא
 צפניו לא ואמתני' ה"ל למידק ועוד דצעי רב צמתנה היאך תפשוט
 ממתני' דלנותן מתנה קמני צפניו אי גרס לה: (לעיל) **אמן** ב' צעי
 הני **אמן** בני חזקה ניהוו. פירוש דמשמע ליה כד"א בצמחיק הוא דצעי
 ג"ש חזקה כלומר צמדי דשיין חזקה אכל נותן כו' מש"ס פריך אטו
 הני כגון נותן מתנה והאחין שחלקו לאו בני חזקה ג"ש מניה:
אמר שמואל ומהי תבעי ליה **לאבא** ומה מבר ב'. אע"ג דשמואל
 אית ליה ספ"ק דב"מ (דף טו.) דיפה כח מתנה מנח מבר
 לענין דלא טריף מניה את השבח היינו אחר שכבר נתקיימה
 המתנה כדפ"ס: **האי** פרצה הכיב דמי **איריבא** דמיקריא **לא**
עיירי בה והשתא נמי **לא עיירי** בה **מאי** עבר. נראה דל"ג (ט) דהכי
 מצינן למימר השתא נמי לא עיילי הא כדי שכינס וילא זה קאמר
 לכך נראה כספריס דגרסינן דמיקרא לה עיילי זה והשתא עיילי
 זה טובא עז: **מובא** עבר. ואין כל שהוא אלא כו' ועל
 נמי כל שהוא נרדף ליישב כעין הני":

אותה

שהוא גדר: והשם סלקי לה דזוחקא. והיינו כל שהוא דכל שהוא אחי
 ה"ה לפחות מ" (והוא) להשם אחי להכי דסלקי דזוחקא ומעיקרא הוו
 סלקי לה בריווחא והשם סלקי לה דזוחקא: והשם קעיילי לה בריווחא.
 ולה דזוחקא דטובא עבד דשווייה פתח. ובגי נעל כל שהוא נמי איכא
 והשם עיילי לה דזוחקא א"נ שקבע מנעול דלתא לנעול צו דהיינו
 זה אלא עושה מלוה לשמור בית חצירו ומצריח ארי מנכסי חצירו
 (דף 7.) משמער לו מפתחותיה ב"ה בחזקת שוכר וה"ה לגבי לקנותו
 שיקנה הלכך קרייך צנין כל שהוא: נמן לרור. צבור שצבדא השדה.
 מן הגדר ועשה צו נקב: ה"ז חוקא. וכגון דמהני לשדה דמפרש
 מאן נתן לרור וסבר מיא. ראה נהר שוטף ורולה ליכנס דרך נקב וצא
 (א) שלא יטפלו את השדה: ואפיין מינה מיא. שנאספו לה מים בצד
 הא למה זה דומה למציב אצידה דכל ישראל מנזוין להיליל ממון
 צו צנין או כל תיקון הצריך לו לשדה כגון משקה מים או זומר או
 נעל פעור (תהלים ק). חיצר (א) המים שצמחו שלא ילאו לחור זהו
 ה"ז: דפסח ליה מיא. ע"י נטילת לרור נכנסו המים מן הנהר דרך חור
 אלף ציניהן: החוקי בנחם מנן. כגון דרפך בזה (א) כדלקמן [זד.] ומצינו
 אלא היה מנר צינתיים הוה קני את כולה מסתמא בחפירה כל שהוא:
 לקנות

שלא בפניו ו"ל כו'. אם באל להחזיק שלא בפניו דמוכר כגון בעיר אחרת או אפי' באותה העיר שלא מדעתו של מוכר לא הוה חזקה אלא א"כ א"ל מוכר ללווקן לך חזק ואפי' אם נתן לו מעות לא קני במעות כגון בעיר אחרת שטר דאין הכסף מועיל עד שיחזיק או עד שיכתוב השטר בדרמתי"ן צ"פ"י קדשו"ק 97

(ו.) עלה דהך משנה נכסים שיש להם אחיות נקנין בכסף כו' אמר רב ל"ש אלא במקום שאין כותבין את השטר אבל במקום שכותבין את השטר לא קנה עד שיכתוב לו את השטר ואי פירש פירש שפירש בכסף חקנה קנין גמור בלא חזקה ושטר אבל מסתמא לא קני במעות עד דמחזיק: **צ"י רב.** הך ברייתא הוה שמיעא ליה דקמאי בפניו אבל שלא בפניו לא הוה חזקה עד דא"ל בהדיא לך חזק וקמי וקמבעיא ליה מי ימלא דבמכירה מיירי אבל במתנה מימין שאמר לו (ו) נותני נא לך ערקע וזו והלך והחזיק שלא בפניו הוה חזקה ואע"ג דלא א"ל לך חזק וקמי וכדמפרש טעמא לקמיה דנותן בעין יפה נותן או דלמא לא שאל: **מאי סיבגי ליה לאבא.** במתנה טפי ממכר ק"ו הוא דלא קמי עד דא"ל לך חזק וקמי: **לומר** דקביע ליה **א"ו.** לוקח ומוכר המוכר יוצא למחר לאחר שיחזיק שהרי ע"מ כן הוא מחזיק דלחי לפרוע דמים למוכר דמוכר לא מפסיד כיון ^א דקבל כל הדמים א"י יחייב ליה (ו) מקמי דמחזיק וזי לא קנה דפרעית לעיל וכגון במקום שכותבין את השטר דמתניא בקדושין (דף ט.) מכר לו י' שדות צ"י מדניות כיון שהחזיק בזה אחת קנה כולן מכר שאין בזה חזקה דלא שמתן לו דמי כולו כו' אלא אחת נמנית דמים בעינו חזקה ואפ"ה אי

א"ל מוכר ללוקח לך חזק וקני' הוי חזקה ואי' לא לא: **מסנה**. דא"ל
לו כי אם חסרון ממונו לא כל שכן דלדבר למימר ליה לך חזק וקני'
ולא ליהוי חזקה עד דא"ל דלמלא לכשיצא להחזיק כבר חזר בו
ממתנתו: **ורב**. דקבעי לה סבר איכא למימר מאן דיהב מתנה
בעין יפה יהיב שמחמת חיבה נתן לו והלכך נישא ליה שילך ויחזיק
ואיכא למימר דכמאן דא"ל דמי' והלכך מספקא ליה. ושמואל נמי
דפשיטא ליה ס"ל היכא אמרינן בעין יפה נתן ה"מ כגון לאחר
שחזיק ונתקיימה המתנה הו' דאמרינן בעין יפה נתן לו מכל
וכל שא"ל שרי לעצמו במתנה ו' (א) דלמחר לעיל (פא) המוכר שריה
לאשמו קנתה והבעל אוכל פירות במתנה קנתה ואין הבעל אוכל
פירות אבל כל זמן דמספקא לן אי גמר להקנות המתנה או לא
מספק אין לנו לומר שנתן את שלו במתנה עד דמפרש ואומר לך
חזק וקני': **דאמר שמואל** (ב) **גדר גדר**. שהיה צנו' פחות מ' והשלימו
לעשרה לפי שלא יוכלו לעלות עליו וליכנס בשעה: **פרך פרה**.
הרחיב הפרה: **דמעיקרא**. כשהיה פחות מ' לא הוו סלקי לה
אין רובלין לעלות דרך עליו ליכנס בשעה כגון שהיה עשוי בשיפוע
או יהיה צנו' על מקום מדרון: **והשפא נמי** לא סלקי לה מ"א
קעביד. ואמאי הוי חזקה דכל צנין בלא צורך לא הויא חזקה: **ואלא**
דמעיקרא הוו סלקי לה. מ"הא בדומק והשפא שהשלימו לעשרה לא

סלקי לה כלל טובא עבד ואין זה ראוי לקרות כל שהוא ואע"פ שזנין
דהא אחמי סלקי לה קמא. והאי דנקט שמואל והשלמיו לעשרה לאו דוקא
סלקי לה בריורא ואורחא דמילתא נקט דסתם השלמיו לעשרה מעיקרא
דפורתא אהני. ולא צעי למרזי דמעיקרא לא עיילי כלל והשתא עיילי
לפרושי כה"ג שקסת פתח סתמיה כל שהוא דמעיקרא עיילי לה בריור
זנין אבל סגר לא הדלת ועל צמחפת צנכסי הגר אינה חוקה לר' זנו
הוא דלמקמן בשמעתין. ואע"ג דרבי שצירות בתים אמר"י מפסחויי
ה"מ צבור ומשכיר לחצירו אבל צנכסי הגר מי מסר לו מפסחויי
וכולה שמעת' אנכסי הגר קאי וה"ה לקונה דבר מחצירו: **נעל לר'**
ואיל: מאי נתן ר'. למאי אהני האי נתינה ונטיילה דליהי חוקה: **אי**
זה וסתם את הנקב בצרור וסבר את המים מן השדה שלא יכנסו ב'
האחד ועשה נקב בצר השני כדי שיאול לחוך: **האי מצרית ארי וכו'**
מצריתם מן היקח ואין קרוי חוקה דומיא דגדר ופרך שעושה
ורע או חורש: **לדמל לא מיא.** כמו צמד פחיל (במדבר יט) וילמדו
מנו משקל את השדה דומיא דחורש שמקמן את השדה ויפייפו בהקטן
שצבור: **וא"ר אמי ארי"ז שדות.** שגר לקטמורין זה לזה אלל שיט
לקנותה לצדה ולחצרתה לא נתן לב לקנות קנאה לאותה שדה לצדה ו